

Sygn. akt VI Ka 668/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 grudnia 2014 r.

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VI Wydział Karny Odwoławczy
w składzie:

Przewodniczący: SSO Aleksandra Mazurek

Sędziowie: SO Maciej Schulz (spr.)

SO Celina Czerwińska

protokolant - protokolant sądowy Paulina Goździk

przy udziale prokuratora Agaty Stawiarz

po rozpoznaniu w dniu 12 grudnia 2014 r.

sprawy M. S.

oskarżonego o przestępstwa z art. 222 § 1 kk, art. 226 § 1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi - Południe w W.

z dnia 3 marca 2014 r. sygn. akt IV K 85/13

zaskarżony wyrok w odniesieniu do czynu z art. 226 § 1 kk zmienia w ten sposób, że przyjmuje, iż znieważenie funkcjonariusza policji posterunkowego B. K. miało miejsce podczas i w związku z pełnieniem przez niego obowiązków służbowych; w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy; zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. T. N. kwotę 516,60 zł obejmującą wynagrodzenie za obronę z urzędu z instancji odwoławczej oraz podatek VAT; zwalnia oskarżonego od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, przejmując je na rachunek Skarbu Państwa.

VI Ka 668/14

UZASADNIENIE

M. S. został oskarżony o to, że:

1. w dniu 9 listopada 2012 roku w W. przy ul. (...) naruszył nietykalność cielesną funkcjonariusza Policji post. B. K. poprzez uderzenie go w klatkę piersiową i szarpanie za mundur, podczas pełnienia przez niego obowiązków służbowych, tj. o czyn z art. 222 § 1 k.k.;
2. w tym samym miejscu i czasie, co w pkt. 1 znieważił słowami powszechnie uznanymi za obelżywe funkcjonariusza Policji post. B. K. podczas pełnienia przez niego obowiązków służbowych, tj. o czyn z art. 226 § 1 k.k.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi – Południe w W. wyrokiem z dnia 3 marca 2014 roku w sprawie o sygn. akt IV K 85/13 orzekł:

I. oskarżonego M. S. uznał za winnego popełnienia obu zarzucanych mu w akcie oskarżenia czynów, z których czyn z pkt. 1 wyczerpuje dyspozycję art. 222 § 1 k.k. zaś czyn z pkt. 2 – wyczerpuje dyspozycję art. 226 § 1 k.k. i za to za czyn z pkt 1 na podstawie art. 222 § 1 k.k. wymierzył oskarżonemu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, zaś za czyn z pkt 2 – na podstawie art. 226 § 1 k.k. wymierzył oskarżonemu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 85 k.k., art. 86 § 1 k.k. połączył orzeczone w pkt I kary pozbawienia wolności i wymierzył oskarżonemu karę łączną 8 miesięcy pozbawienia wolności;

III. na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k., art. 70 § 1 pkt 1 k.k. wykonanie orzeczonej w pkt II kary łącznej pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby lat 2;

IV. zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. T. N. kwotę 600 złotych, którą należy powiększyć o podatek VAT, tytułem pełnienia obrony z urzędu oskarżonego;

V. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił oskarżonego od ponoszenia opłat i kosztów za nin. postępowanie, które w całości przejął na rachunek Skarbu Państwa.

Od powyższego wyroku apelację wniósł prokurator, zaskarżając go w części dotyczącej art. 226 § 1 k.k. na niekorzyść oskarżonego. Wyrokowi temu zarzucił rażące naruszenie art. 413 § 2 pkt 1 k.p.k., które miało istotny wpływ na treść zaskarżonego wyroku polegające na pominięciu w opisie czynu przypisanego oskarżonemu znamion strony podmiotowej przestępstwa, tj. działania podczas i w związku z pełnieniem obowiązków służbowych skutkiem czego sąd meriti błędnie zastosował art. 226 § 1 k.k. i uznał oskarżonego winnym zarzucanego mu czynu pomimo, że czyn przypisany M. S. nie zawierał ustawowych znamion czynu zabronionego podczas, gdy sąd pierwszej instancji obowiązany był do dokładnego określenia przypisanych oskarżonemu czynów poprzez ujęcie w opisie czynu wszystkich znamion przestępstwa określonych w art. 226 § 1 k.k.

W konkluzji prokurator wniósł o uzupełnienie wyroku w zakresie opisu czynu o brakujący element – „podczas i w związku z pełnieniem obowiązków służbowych”.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Rację ma Prokurator, że Sąd Rejonowy dopuścił się obrazy przepisów postępowania tj art. 413 § 2 k.p.k. mającej wpływ na treść orzeczenia poprzez pominięcie w opisie czynu z punktu drugiego aktu oskarżenia przypisanego oskarżonemu znamion strony podmiotowej przestępstwa, tj. działania podczas i w związku z pełnieniem obowiązków służbowych. Skutkiem, czego Sąd ten błędnie zastosował art. 226 § 1 k.k. i uznał oskarżonego winnym zarzucanego mu czynu pomimo, że czyn przypisany M. S. nie zawierał ustawowych znamion czynu zabronionego podczas, gdy Sąd pierwszej instancji obowiązany był do dokładnego określenia przypisanych oskarżonemu czynów poprzez ujęcie w opisie czynu wszystkich znamion przestępstwa określonych w art. 226 § 1 k.k. Tym samym w ocenie Sądu Odwoławczego, czego nie podniósł Prokurator, Sąd Rejonowy dopuścił się obrazy prawa materialnego tj. art. 226 § 1 k.k. Artykuł 226 § 1 kodeksu karnego penalizuje bowiem znieważenie funkcjonariusza publicznego podczas i w związku z pełnieniem obowiązków służbowych. Dlatego też obydwie te przesłanki podczas i w związku muszą wystąpić łącznie. Z tych powodów Sąd Odwoławczy zaskarżony wyrok w odniesieniu do czynu z art. 226 § 1 k.k. zmienił w ten sposób, że przyjął, iż znieważenie funkcjonariusza policji posterunkowego B. K. miało miejsce podczas i w związku z pełnieniem przez niego obowiązków służbowych.

Mając powyższe na uwadze orzeczono, jak w wyroku.